

DESIRE®

A romantic scene between a man and a woman in a modern setting. The woman, Jessica Lemmonová, is wearing a light-colored, lace-trimmed dress and is embracing the man. The man is shirtless and muscular, wearing a watch and a bracelet. They are in a close embrace, looking at each other. The background shows a modern interior with vertical blinds and warm lighting.

Jessica Lemmonová
Kráska
na jednu noc

 HARLEQUIN®

JESSICA LEMMONOVÁ

KRÁSKA NA JEDNU NOC

PŘEKLAD

JANA PEŠKOVÁ

Milá čtenářko,

o překvapení není v mých srpnových příbězích nouze. Tak například hrdinka povídky Popelka z New Yorku se ze dne na den ocitne v té nejprivilegovanější newyorské společnosti. Zdědit miliony asi není špatné překvapení, ale jako všechno i to má své stinné stránky. V romanci Kráska na jednu noc zase čeká pořádné překvapení notorického plejboje, když zjistí, že strávil noc plnou vášně se sestrou svého nejlepšího přítele. Georgia z Popletených zásnub se zase dozví, že ji nečeká převzetí rodinného impéria, ale naopak svatba s mužem, kterého jí vybral panovačný otec.

Věřím, že si četbu krásně užijete.

S láskou

Váš Harlequin

Jessica Lemmonová

KRÁSKA NA JEDNU NOC

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
One Night, White Lies

První vydání:
Harlequin Books, 2019

Překlad:
Jana Pešková

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hythová

© 2019 by Jessica Lemmon
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2020

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakémkoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
02–516 Warszawa, ul. Starościńska 1B lokal 24–25

ISBN 978-83-276-5157-0 (EPUB)
ISBN 978-83-276-5158-7 (MOBI)
ISBN 978-83-276-5159-4 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Reid Singleton, rodilý Londýňan, rozhodně nebyl žádný znalec dámských bot, takže když jedny z nich v tanečním sále uchvátily jeho pozornost, pochopitelně je nehodnotil z pohledu módních trendů.

Byly růžové s lehce kovovým nádechem, s řemínky v řeckém stylu, jež se křížily kolem nádherných, jemných kotníků. Přitiskl si sklenku skotské k hrudi a ucouvl do stínu, aby si mohl lépe vychutnat pohled na majitelku těchto skvostných kotníků.

Reid sice nevěděl nic o módě, ale zato se celkem dobře vyznal v ženách. Viděl už spoustu žen v krátkých sukních s vysokými podpatky, ale nevybavil si žádnou, která by jej zaujala tak moc jako tahle.

Vzhůru od růžově kovových jehel se obraz už jen zlepšoval. Nad řemínky se zvedala krásně zaoblená lýtka a obrys svůdných stehen pod sukni, jež se točila kolem vlnících se boků. Slonovinově bílá sukně a nad ní lesklý zlatý top.

Ramena měla drobná, na okamžik jeho zrak padl na vzdouvající se ňadra a nad nimi vlnící se tmavé vlasy s nádechem do mahagonu, nebo spíš zralé třeshně. Nebyly úplně rudé, jen hřejivě temně rudohnědé, jako spadané listí na konci podzimu.

Upil ze sklenice a znovu se zadíval na její sukni, svůdnou i roztomilou zároveň. V jejích křivkách by se mnohý ztratil a propadl jejímu kouzlu.

Což byla vsutku lákavá představa.

Když se objevila možnost odjet do San Diega v Kalifornii na veletrh nových technologií, Reid ji nadšeně přivítal. Byl už dva roky v pohotovostním režimu, od doby kdy jeho přítel Flynn prožil rozvod, smrt otce a povýšení na presidenta společnosti, to vše v relativně krátké době po sobě. Reid v této společnosti pracoval, svou práci miloval, Flynnna měl nejen rád jako přítele, ale vážil si ho jako odborníka a nehodlal se od něj vzdálit, dokud se vše nevyřeší. Tuto cestu do Kalifornie Reid považoval za krátkou dovolenou a Flynn za nutnost. V posledním roce provedli ve firmě spoustu změn a Reid měl v úmyslu zvelebit i veškeré technologické záležitosti. Považoval se za krále informačních technologií. S informacemi si prostě rozuměl.

Stejně jako se ženami.

Svůdná bruneta se otočila, sukně se jí rozvířila, ten úsměv byl zřejmě trvalou součástí její osobnosti.

Byla tak plná energie a života, že se i v těchto vcelku decentních krémově zlatých šatech zdála tím nejzářivějším objektem v místnosti.

Přistoupil k ní nějaký muž a Reidovi okamžitě zamrzl úsměv na rtech a zmocnil se jej nesmyslný majetnický pocit, hraničící s rozladěním.

Muž v obleku byl průměrně vysoký, spíše hubený, s řídnoucími vlasy. Zlaté zjevení se na něj usmálo a muž okamžitě podlehl jejímu kouzlu. Dívka odmítavě zavrtěla hlavou, muž sklopil hlavu a pokračoval dál, Reidovi se nesmírně ulevilo. Ale přesto k ní zatím ještě nespěchal.

Instinkt mu napovídal, že musí postupovat opatrně. Působila vstřícně, ale tak trochu plaše, i v tom svůdném oblečení. Nebyl jediný, kdo z ní nemohl spustit oči. Když se rozhlédl, všiml si, že po ní mnozí muži nenápadně pokukují.

Většinou postávali v hloučcích, drželi se svého

stáda. Firma jej vyslala samotného, což bylo nezvyklé, vzhledem k tomu, že pracoval s dvěma blízkými kamarády z vysoké, ale vůbec mu to nevadilo. Byl sólista, jak napovídalo jeho příjmení *Singleton*.

Jejich poradenská firma *Monarch Consulting* si kladla za cíl pomáhat růstu a rozvoji jiných firem. Vedl ji Flynn Parker, již zmíněný dědic firmy, a i když měl někdy trochu drsné způsoby, byl to muž na svém místě. Charismatický a laskavý Gage Fleming měl na starosti prodej a propagaci, na což se hodil přímo dokonale, osobní kouzlo z něj čišelo jako omamná vůně. Reid se považoval za směsici obou jejich charakterů, a proto spolu tak dobře vycházeli. Čtvrtým mušketýrem do počtu byla jejich nejlepší kamarádka, parťačka do nepohody, Sabrina Douglasová, která se k údivu všech nedávno stala Flynnovou snoubenkou. Dost je to zaskočilo, neboť to byl právě Flynn, jenž byl strůjcem společné úmluvy všech tří přátel, že se nikdy neožení.

Reid nemohl popřít, že se k sobě Flynn se Sabrinou hodí. Dokonce i cynikovi, jako byl on, bylo jasné, že je to láska jako trám. Gage souhlasil s tím, že Flynnu z dohody vyjmou a budou držet basu jen sami dva s Reidem.

Pak však Gage potkal Andreu Payneovou, okouzující poradkyni s úžasným elánem, blond loknami a neodolatelným šibalským úsměvem. Vlastně tvořili dosti výbušnou směs, Andy a Gage. Svatba byla naplánovaná na červen. Flynn a Sabrina sice ještě datum svatby neoznámili, ale Reid soudil, že je to jen otázka času.

Samé svatby, kam jen se podíváš.

No a co? Reid si jejich porušení slibu nebral nijak osobně. Rozhodl se, že se neožení z mnoha různých důvodů, a teď tyto důvody nehodí za hlavu jen proto, že se Gage a Flynn chystají říct své „Ano“.

Zaznamenal další zavíření sukně krásné brunetky,

která právě opouštěla parket. A její blýskavé jehly mířily přímo k němu. Reid se natáhl ke krku, aby si urovnal vázanku, ale nebyla tam, zapomněl, že ji odhodil na hotelovou postel spolu se sakem. Místo toho si tedy uvolnil límec.

V béžových kalhotách, pastelově modré košili, s hnědým páskem a hnědými koženými botami se podobal ostatním mužům v místnosti. Až na pár drobností.

Nebyl čtyřicátník, ani padesátník, bylo mu jednatřicet a místo probleskující pleše měl na hlavě kštici tmavých vlnitých vlasů. Měl mámivě krásnou tvář, alespoň mu to říkali. Právě ta tvář mu pomáhala získat spoustu žen, jež byl odhodlán nejen potěšit, ale přímo jim poskytnout ten nejužasnější milostný zážitek.

Sabrina se mu jednou posmívala, že místo spolužaček měl jen samé *souložačky*. Hájí se, že to vše činil pouze pro jejich dobro. Nebýt jeho, nikdy by nevěděly, jak vypadá dokonalý sex.

Pochopitelně žertoval, ale jen napůl. Byl pyšný na své umění ženy uspokojit, bral to téměř jako své poslání. Přes den byl Clark Kent a na unavené oči si před obrazovkou nasazoval brýle, ale v noci se proměnil v ložnicového Supermana.

Ocelový muž, pomyslel si s úsměvem.

Z těchto důvodů nespěchal, aby antickou bohyni oslovil, tak jako by to učinili jiní muži. Měl v úmyslu obezřetně vyčkat na ten správný okamžik, ale když na něj pohlédla, uvědomil se, že nebude muset chodit on za ní.

Protože ona přicházela k němu.

DRUHÁ KAPITOLA

Je to asi poprvé, co se na mě Reid Singleton dívá se skutečným zájmem, pomyslela si Drew Flemingová. Poznala ho okamžitě, jakmile se jejich pohledy setkaly. Vypadal téměř stejně, jako když jí ho před lety bratr Gage představoval. Krátce řečeno: úžasně sexy. Jakkoliv málo se Reid změnil, bylo tu i něco navíc. Zdál se jí zralejší, trochu životem ošlehanější. Ač byl stále stejně hezký s tělem antického boha, připadal jí trochu statnější a jeho ramena si nárokovala víc prostoru, než se slušelo.

Srdce jí dál vytrvale bušilo do mříží hrudníku, když se zhluboka nadechla a vykročila směrem k němu. Ne, neklesne mu v obdivu k nohám, ani v návalu paniky neuteče pryč. Drew byla hrdá na to, kým se stala a co dokázala. Už nebyla jen Gageova zakřiknutá a nemotorná mladší sestra. Už se plaše neusmívala a neschovala se za clonu vlasů.

Při dalším kroku se zhoupla v bocích, napřímila se a potřásla vlasy. Reidova charismatická tvář vypadala najednou... okouzleně? A kdo by se mu divil? V té sukni vypadala fakt dobře.

Reid a Drew toho kromě Gagea nikdy neměli moc společného, navíc když ji poznal, měla o dvacet kilo víc. Byla taková zakřiknutá dívenka, co v předvečer narozenin tajně olupovala polevu z dortu, jelikož nevydržela čekat, až jí zazpívají „*Happy birthday!*“

Tehdy střídala odbarvené blond vlasy s růžovými

proužky s uhlově černými. To období trvalo nekonečně dlouho, než se konečně smířila se svou váhou a světlehnědými vlasy. Avšak dnes ji Reid viděl v té nejlepší možné formě. Husté dlouhé tmavé vlasy jí padaly přes ramena, na čerstvě namalovaných rtech jí zářil úsměv a korunu tomu všemu dodávaly nové perfektní boty. Neexistovala lepší chvíle k setkání s Reidem Singletonem než právě teď.

Až to tu dnes skončí, musí zavolat Christině a poděkovat jí, že se tak příhodně sesypala.

Není to skvělé? Může být sama sebou a zároveň *není* sama sebou. Byla tu v roli své spolubydlící Christiny, které měla tu smůlu, že ji skolila chřipka zrovna před veletrhy technologií, nesmírně důležitou událostí pro *Brentwood Corporation*, kde pracovala. Byla tam zaměstnaná jen necelý rok a bála se, že když se nezúčastní první akce, na kterou ji přihlásili, tak už ji nikdy nikam nepošlou.

Drew si potřebovala vyčistit hlavu po nepříjemném rozchodu, který ji trápil už téměř rok. Cítila, že se konečně po dlouhé době temnoty vynořuje ze stínu, a tak se ochotně nabídla, že za Christinu zaskočí.

Pochopitelně, že záskok v informačním stánku na prodejní výstavě nebyl až zas tak zábavnou kratochvílí, ale dělala, co mohla, aby si to tu užila. Dnes měla spoustu návštěvníků. Vítila je vždy s úsměvem, i když neměla ani zdání, co se vlastně odehrává v tom videu, které tu pouštěla stále dokola. Nicméně uměla šikovně odvést řeč jinam, a tak zatím vším celkem úspěšně proplouvala.

Dnešní společenský večer byl vhodnou příležitostí about si nové boty. Marnotratně za ně vyhodila spoustu peněz, no a co? Snad má právo se trochu rozmazlovat, ne? Je dobré, že se konečně oddává i jiným potěšením než jídlu. Třeba právě teď si dopřeje potěšení trochu si zafirtovat s Reidem Singletonem. Jeho pohled jí napovídal, že by to pravděpodobně přivítal i on.

Vydala se do tiché, temnější části sálu, kde stál stranou ostatních. Odložil sklenici se zbytkem nazlátlé tekutiny a se zájmem sledoval, jak se k němu blíží.

Ubránila se pokušení sklopit zrak a odvážně mu dál hleděla do nebesky modrých očí. „Ahoj.“

„Ahoj.“ Hlas měl temný a hutný jako čokoláda a stejně hříšný jako potajmu oloupané polevy z narozeninových dortů. I když žil v Americe už celou dekádu, ještě se nezbavil britského přízvuku. Prohlédl si ji od hlavy až k patě, před tím než se mu oči usadily na její hrudi. „Christina, hezké jméno.“

Sakra, ta jmenovka. Připíchlá si ji na hrud' pro jistotu, aby ji pustili na večírek, ale zapoměla si ji sundat.

Ale... vždyť Reid přece musí vědět, že není žádná Christina, to si z ní dělá legraci? Nebo ne? A tak se jen nevěřícně zasmála.

„Proč ne, klidně Christina.“

„Já vím, ty jmenovky jsou taková otravná formalita, ale alespoň se nemusím ptát, jak se jmenujete. Díval jsem se na vás, jak tančíte.“

Úsměv jí pohasl. Aha, takže on ji doopravdy nepoznává? Trochu ji to zamrzelo. Jak je vidět, není nezapomenutelná. Trochu ztuha, opět nahodila úsměv.

„Nevšimla jste si toho?“

„Cože?“ pronesla nepřítomně, zatímco v duchu celou situaci přehodnocovala. Neviděla ho celou večnost a hodně se změnila. I tak se jí trochu dotklo, že ji blízký kamarád jejího bratra nepoznal. A zároveň se ji to svým způsobem i potěšilo. Proč asi?

Protože mám šanci změnit historii, pomyslela si.

Reid ji znal jako kamarádovu malou sestřičku, co se oblékala jako strašidlo a kterou čas od času vídal, jak se choulí s knihou na gauči. Pravda, jednou ji viděl i v černých bikinách v bazénu u jejich domu, ale i tehdy na ni hleděl dost přezíravě. Rozhodně ne tak jako teď.

Vypadal... roztouženě. Co to znamená?

Určitě každý v životě zažil chvíle, které by si přál prožít znovu, úplně jinak, zanechat v paměti druhých lepší stopu. Minulost se sice nedá přepsat, ale zdá se, že má právě příležitost vytvořit zbrusu nový první dojem.

Reid i Drew žili oba v Seattlu stejně jako její bratr Gage, ale dávala si velký pozor, aby na Reida nikdy nenarazila. Přestože prodělala opravdu značnou proměnu a z ošklivého káčátka se vyloupila krásná labuť, nechtěla riskovat, že se k ní stále bude chovat přezíravě. Vždycky na ni hleděl trochu svrchu jako na Gageovu podivínskou mladší sestru a pochybovala, že by se to ztrátou pár kil a jinou barvou vlasů změnilo. Ne, že by se před ním musela nějak složitě schovávat.

Na sociálních sítích se téměř nevyskytovala, po zkušenostech s šikanou ve škole rozhodně nehodlala zveřejňovat na facebooku své fotky a myšlenky v naději na obdiv a ocenění. To fakt ne.

Takže když na něj teď narazila právě tady, na naprosto nejnepravděpodobnějším místě, měla pocit, jako kdyby jí ho osud podával na stříbrném podnose a ponoukal ji, ať s tím něco udělá.

„Můžu vám koupit něco k pití?“ zeptal se.

Z hrdla jí vytryskl pobavený smích. Ano, druhá šance na první dojem je právě tady a teď. Příležitost zjistit, jak dlouho mu potrvá, než si uvědomí, že ten, s kým flirtuje a baví se, není žádná tajemná Christina, ale Drew Flemingová, Gageova sestra.

Mohla by to být legrace. A taky spravedlivý trest za to, že ji nepoznal.

„Jen když to bude něco zlatého a s bublinkami.“

Pohlédl na její zlatý top. „Zlatá ke zlaté, to se hodí.“

Nabídl jí rámě, ona obtočila prsty kolem jeho bicepsů a všechen ten pocit vlastní úžasnosti z ní sklouzl

jako sprška deště po peří kachny. Předtím hladce proplouvala po sále na jehlách, ale teď se najednou začala bát, že zakopne a spadne. Přejela si jazykem zuby v obavách, že na nich ulpěly stopy rtěnky, a něco jí začalo svědit na nose...

„Šampaňské a skotskou s ledem, prosím,“ objednal Reid u barmana. Dlaně se jí potily, a nejen dlaně.

Nevyšiluj. Uklidni se! nabádala se.

Prostě zahraje tu roli. Jako herečka. Uvnitř je stále ta samá Drew, jako bývala, ale její vzhled se natolik změnil, že si občas připadala jako někdo jiný. Určitě byla lepší a silnější verzí sebe sama. Vyrašila a rozkvetla a teď cítila, že se objevuje nové něžné poupátko.

Ať jde k čertu šéfkuchař Devin Briggs, který v ní nikdy tu růži neviděl!

Tak dost! Nebude si kazit vzrušující setkání s Reidem myšlenkami na bývalého přítele.

„Tady jsou zlaté bublinky,“ Reid jí podal skleničku na stopce se šampaňským. „Chcete zůstat na parкетu, nebo si sednout?“ Naklonil se k ní a ona byla tak soustředěná na tvar jeho rtů, že vůbec nevnímala, co říká.

„Cože?“ *Klid, Drew.*

Ukázal na zatím neobsazený shluk krabicovitých židlí a pohovku v rohu.

„Jasně, sedneme si.“ Dřív než ji přepadnou mdloby a klesne mu k nohám.

Tentokrát jí vzal za ruku, ta její se v jeho velké dlaní téměř ztrácela. Kráčela k pohovce a v hlavě jí zvonila jediná myšlenka: *Držím Reida za ruku, to snad není možný.*

Znovu se cítila jako školačka, okouzlená božským Reidem, který se zdál příliš dokonalý, než aby mohl být skutečný. Až na to, že teď byla, sice ne zcela, ale téměř, na jeho úrovni. Měla skvělou práci, žila si skvěle a boty jí dodávaly tolik potřebnou výšku.

Měla dostatek síly i sebedůvěry a tuto šanci rozhodně nepromarní. Byl to úžasný pocit, že mu konečně připadá přitažlivá.

Musela v duchu připustit, že je to trochu povrchní, přesto dokonale uspokojující pocit. Sklonil hlavu a vybídl ji, aby se posadila. Usedla a překřížila si nohy. Zaznamenala, že i on její nohy přejel oceňujícím pohledem. Úsměv skryla za okraj skleničky. Zatímco ji bublinky lechtaly v krku a praskaly na jazyku, posadil se vedle ní. „Odkud ses tu zjevila, Christino –“ znovu pohlédl na cedulku, „Kolch?“

„Dokonce jsi to i přečetl správně, to se jen tak nevidí.“ Christina si vždycky stěžovala, jak všichni její jméno komolí a musí pak vysvětlovat, že není ani Kochl ani Kolč.

„Jako kola, jen místo A tam je CH, předpokládám.“

„Hádáš správně.“ Následovalo tíživé ticho, když si uvědomila, co provedla. Začala mu tykat a přitom se ho ještě se ho ještě ani nezeptala, jak se jmenuje.

„A jaké je vaše jméno?“ pronesla trochu škrobeně.

„Singleton. Reid Singleton.“

„Jako Bond. James Bond, tak se to v Anglii obvykle říká, že?“ zasmála se, aby zahнала rozpaky.

Jeho úsměv jí spolu s rozpaky vymazal i zbytek logického myšlení, ale naštěstí se rychle vzpamatovala.

„Předpokládám, že jsi nevyrostal tady v Kalifornii?“

„Jsem z Londýna, ale žiju v Seattlu, už dlouho. Zatím jsem si ale neosvojil ten správný americký přízvuk, hlavně to vaše ER.“

Trochu přehnaně předvedl americkou výslovnost v kontrastu s britským ER, které vyslovil jako pirát. Drew se znovu zasmála.

„To jsi pořád takhle rozesmátá, nebo jenom když piješ šampaňské?“

„Jen když piju šampaňské s pohledným cizincem,“ odpověděla. Ta hra a její nová role se jí začínaly líbit.

Až Reid během pár dalších minut zjistí, kdo je, šfouchne jej kamarádsky do ramene a bude se mu chvíli pošklebovat, jak ubohé má pozorovací schopnosti.

Ale nespěchala s tím. Takhle se jí líbil, když se snažil upoutat její pozornost. Líbilo se jí, jak se narovnal, když mu řekla, že je pohledný. Samozřejmě o tom musel vědět, jistě má doma zrcadlo. Byl n-tou mocninou dobře vypadajícího muže.

Bylo to nespravedlivé vůči všem ostatním mužům.

„Dobrá odpověď.“ Měl tichý hluboký hlas, když se k ní naklonil a jeho oči jí spočinuly na rtech, pak se odtáhl a vzal s sebou její dech. Napil se skotské, zatímco ona vyprázdnila půl sklenice svého šampaňského.

Najednou nechtěla, aby to skončilo. Nepřála si, aby ji poznal. Chtěla být pro něj stále okouzující, hravá a krásná. Chtěla se uvolnit, bavit se, flirtovat. Pohledem sklouzla k jeho rtům. Chtěla ho políbit. Než bude příliš pozdě. Než ztratí nervy a svou jedinou šanci ho získat. Jakmile zjistí, že je Drew Flemingová, bude po všem.

Tělem jí projela vlna paniky. Pokud to neudělá hned, bude po zbytek života litovat, že ho nepolíbila. Odložila sklenku a zadívala se zpříma na něj.

„Pověz mi něco víc o tom...“ začal, ale ona ho nenechala domluvit. Přerušila jej tím nejsladším možným způsobem.

Vzala jeho oslnivě dokonalou tvář do dlaní, přitáhla si jeho rty ke svým a vášnivě jej políbila.